

L'home que va poder ser alcalde de Barcelona

Maragall li ho va proposar al catedràtic González Casanova abans de les primeres eleccions municipals

Un dels fundadors del PSC-Congrés i del Partit dels Socialistes de Catalunya, José Antonio González Casanova, ha explicat en el llibre *La meva gent d'esquerres* on explica que Pasqual Maragall li va proposar ser candidat a l'alcaldia de Barcelona abans de les primeres eleccions democràtiques.

En el capítol dedicat a l'exalcalde de la capital catalana -el llibre és un recull d'articles publicats entre 1970 i 2010-, González ha assenyalat que "la seva malfiança dels aparells i burocràcies partidistes ja existia des de la seva militància en el socialisme autogestionari que propugnàvem en el FOC i, després, en el PSC. Pel que fa al seu lideratge carismàtic (guanyat popularment per l'èxit dels Jocs Olímpics), potser s'ho ha acabat creient al final del periple, però ell sempre s'ha considerat tan sols un bon gestor honest de l'interès públic".

"Quan, a la tornada del seu segon viatge als EUA, el 1979, em va proposar ser candidat a l'alcaldia del Cap i Casal i que ell seria, com a expert en problemes municipals, el meu segon de bord, li vaig profetitzar que solament ell o Narcís Serra eren els millors candidats", ha remarcat González.

"Confirmada la profecia per a mi tan fàcil, Pasqual ha estat, sens dubte, el millor alcalde de Barcelona des del burgès Rius i Taulet", ha reblat.

El llibre s'ha presentat aquest dimarts al vespre a l'Ateneu Barcelonès, amb l'assistència de molts dels dirigents d'esquerra sobre els quals ha tingut indiscutible influència intel·lectual: els expresidents Pasqual Maragall i José Montilla, i el síndic de greuges, Rafael Ribó, a més d'altres dirigents com Joan Herrera, d'ICV, o Miquel Iceta, del PSC.

També hi han assistit altres polítics d'unes generacions posteriors com Laia Bonet (PSC) o el nou president de la Federació de Barcelona del PSC, Jordi Martí. L'acte ha estat presentat pel president del PSC, Isidre Molas, i l'exdiputat Antonio Comín.

Al llibre, González també ha abordat la negativa d'Ernest Lluch a presentar les esmenes del PSC a la LOAPA. Així, segons l'escriptor, "el famós afer de la LOAPA ens va enfrontar d'una manera indirecta i impersonal. Jo havia redactat les objeccions que, en forma d'esmenes, anava a presentar el grup parlamentari del PSC al projecte d'aquesta llei, i que Lluch, com a portaveu, és va negar a lliurar tot al·legant dramàticament la necessitat de reconduir el procés autonòmic per tal de no provocar noves reaccions com la del 23-F de Tejero".

"El Tribunal Constitucional, com jo esperava, va anul·lar el nucli de la llei, però ni jo vaig dubtar mai de les honestes raons del meu amic ni ell s'hi va sentir en fals en cap moment davant meu quan, posteriorment i en diverses ocasions, vàrem petar la xerrada, divertida i polifacètica, que ell solia practicar amb qui li venia de gust", ha afegit.

González Casanova (Barcelona, 1935) també va ser un dels fundadors de Convergència Socialista, i abans de l'Associació Democràtica Popular de Catalunya (ADPC), i del Front Obrer Català (FOC). Va col·laborar en la redacció de la Constitució i dels estatuts d'autonomia de Catalunya, Euskadi i Galícia. Entre 1981 i 2001 va ser membre del Consell Consultiu de la Generalitat.

Ha estat catedràtic de Dret Polític a la Universitat de Santiago de Compostela, i de Teoria de l'Estat i de Dret Constitucional a la de Barcelona. Tanmateix és autor d'una trentena de llibres i ha estat articulista des del 1968.